

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 7

Zomer 2019

Inhoudsopgave

Redactioneel		1
Bestuur	Van de burgermeester	2
Semra Cincil	Nieuwkomers	3
Lustrumcie	Update Lustrum	3
Redactie Binnentuin	Annie van Asselt	4
Gijs van Dalftsen	Honden in de ALV	6
Tineke van Bottenburg	Een schaap in de boom	7
Gabriel Klinkert	De tuin van Oma	9
Sylvia Pfeiffer & Wouter Pfeiffer	De bijenkast op no 100	10
Elle Jansen	Wilde bijen in gevaar!	11
Koos Borsje	Dagbesteding in februari	13
Tuincommissie	Bericht	14
Gijs van Dalftsen	Bert en de Bakken	15
Redactie	Grote Lustrumspeurtocht	16
Loes Geraedts	Over de molshoop	18
Jeanette Voorneveld	Wist u dit??	19
Margot de Waal	Mollen op de vlucht	20
Hans Hoenderdos	Het pastinaakmannetje	21
Gijs van Dalftsen	Dierspotters	22
Else de Haan	Bakken!	23
Hieke Baart	Van volkstuin naar volkstuin	25
Redactie Communicatie	Het Forum	26
Ellen Nagel & Edo van Morgen	Het gras van de burenen	27
Hans Hoenderdos	Slakkenvangbakje	27
Peter Moen	Biologisch tuinieren	28
Gijs van Dalftsen	Garant zaden	31
Redactie	Van de commissie water (& electra)	32
Hans Krabbe	Gedicht	33

Redactioneel

Het is feest! Kweeklust bestaat 80 jaar. Buiten barst alles los in vrolijk gegroei, gebloei en gezang. De tuinders zijn uit hun huizen gekropen en brengen lange dagen door op hun landgoed. Spitten zaaien, én huisjes opknappen. Kweeklust is weer tot leven gekomen. En wat voor een leven.

Dat Kweeklust een vitale tachtigjarige is, ziet u ook in deze Buitenpost. We hebben hebben onder onze gelederen niet alleen gepassioneerde tuinders, maar ook schrijvers, dichters, tekenaars, fotografen met oog voor grappige details en wandelaars die prachtige ontdekkingen doen. Zij bevolken deze zomer-Buitenpost. Gelukkig is Bert de haas ook weer present. Hij beleeft een prachtig lente-avontuur en vergeet daarbij ook zijn observatie-taken niet. We maken kennis met nieuwe tuinders en met de buren bij wie het gras altijd groener is. Er worden ook heel wat dieren gespot in deze Buitenpost. Bijzondere dieren, nuttige dieren, dieren die we liever niet hebben en een dier op een wel heel vreemde plek. De vijfjarige Gabriel tekende een prachtige tuin van Oma, waarin u moeiteloos tuin 9a zal herkennen. En dan de prangende vragen: biologisch tuinieren? Met of zonder bakken?

Op zaterdag 11 mei, stekjesdag, gaan we verder met de viering van ons Lustrumfeest. U levert uw stekjes in en koopt weer andere, u gaat Gluren bij de Buren en u doet de spannende Grote Lustrumpuzzel.

De redactie wenst u een mooie zomer en een prachtig Lustrumfeest

*Tineke van Bottenburg, Gijs van Daltsen, Loes Geraedts, Else de Haan.
Illustraties en cover: Gijs van Daltsen*

Van de Burgemeester en wethouders

Op het moment dat ik dit schrijf hebben de eerste regendruppels zich, gelukkig voor de tuin, aangekondigd. De tuin schreeuwt om water. Ik heb bij mij op de tuin een conifeer staan waarin dit jaar, voor zover mij bekend, voor het eerst, staartmezen broeden. Naast mijn tuinhuisje heb ik een nestkastje hangen waar ieder jaar wel zo'n twee nestjes koolmeesjes uit komen, helaas bleef deze dit jaar leeg. Maar in mijn huisje leek ik wel het geschuifel te horen dat ik ook hoorde toen ze er wel waren. Het zal wel tussen mijn oren zitten dacht ik, totdat ik in de tuin bezig was en in het broedhokje achter mijn huisje mijn koolmeesjes in en uit zag vliegen. Ze zijn verhuisd!!!

Ook moeder eend had zich weer aan de slootkant genesteld. Deze dotten zijn zonder dat ik dit heb kunnen zien uit gezwommen.

Wij staan in de startblokken om de bouw-uitbreiding van de tuinwinkel te starten. Als we de plantjesmarkt hebben gehad gaan we de straat om de tuinwinkel opbreken en de septictank ingraven en de daaraan aan te sluiten afvoerleidingen inleggen. Daar de eerste tuinen vrij veel last hebben van het regenwater vanaf de Lange Muiderweg maken we meteen een lijngoot om dit euvel in de toekomst hopelijk tegen te gaan.

Ik hoop in de volgende Buitenpost te kunnen melden wat de vervolg stappen zijn. Voor nu een goed en vruchtbaar tuinseizoen toegewenst namens het gehele bestuur.

Uw Voorzitter, Tom Verburg, tuin 26

Nieuwkomers – Nieuwe leden – Nieuwe gezichten

Semra Cincil, tuin 25

Goedemiddag,

Wat een leuk blad om te lezen.

Ik ben Semra en doe de tuin samen met onze familie, Erol en Camelia Findik.

Het ligt nu vol gras maar wij willen er heel wat uit halen en daar groente en dergelijke kweken.

Het huisje willen we vervangen en een goede goot om het regen-water op te vangen, om te kunnen gebruiken in de tuin.

Zelf wil ik ook nog wel een insectenhotel en ik zou wel een kleine bijenkast willen voor de verse honing, maar dat is nog niet zeker.

Een nuttige tuin voor het voedsel en een stukje relaxen.

Iedereen is welkom op de tuin om kennis te maken.

Update Lustrum

Beste tuinleden,

Dit jaar viert tuinvereniging Kweeklust zijn 80 jarig bestaan. Dat doen we door het jaar verspreid met een aantal activiteiten. Het jaarprogramma is jullie per mail of brief toegestuurd en staat ook nog in de vorige Buitenpost. Schrijf de datums vast in je agenda, dan weet je zeker dat je er bij kunt zijn.

Op de dag dat deze Buitenpost verschijnt, organiseren we het Gluren bij de burens. We hopen dat er veel leden mee doen of komen.

Met veel enthousiaste tuinleden worden het vast geweldige feestjes.

Namens de feestcommissie, Ineke van de Pol, tuin 9

Gesprek met Annie van Asselt

Redactie binnentuin

Annie van Asselt is de gewaardeerde penningmeester van onze Vereniging Kweeklust. Meestal is de penningmeester van een vereniging een man. Zo niet op Kweeklust. Annie is niet de eerste die deze ijzeren wet doorbreekt. Al meer dan 25 jaar heeft onze vereniging een vrouwelijke penningmeester!

We interviewen Annie in haar flat met prachtig uitzicht over smal Weesp en de weilanden erachter. Ze heeft een balkon, waar je heerlijk kan zitten. Toch gaat ze, als het mooi weer is, liever naar haar tuin, vertelt ze. Ons gesprek gaat over haar jeugd, haar werk, haar gezin en haar liefde voor haar tuin.

Annie groeide op in Terwolde, een klein plaatsje tussen Deventer en Apeldoorn. Daar had haar vader een grote tuin. Annie was een buitenkind. Na school was ze altijd buiten te vinden. Anders dan de meeste kinderen uit het dorp, leerde Annie na de lagere school door. Dat was in die tijd nog bijzonder voor een kind van het platteland. De meester kwam speciaal met haar ouders praten. Annie was slim, zij moest doorleren, was de boodschap. Dat betekende elke dag fietsen, zo'n 20 kilometer, van Terwolde naar Deventer. Na de middelbare school - Annie was 16 jaar - ging ze bij de financiële afdeling van het energiebedrijf van Deventer werken. Ook weer fietsen van Terwolde naar Deventer. Ze volgde cursussen - typen, boekhouden en Duits - en werkte nog een aantal jaren op een administratiekantoor.

Pietje Precies

Annie trouwde met Henk. Toen was het afgelopen met het werken. Getrouwde vrouwen werkten niet, in die tijd. Annie en Henk kregen twee kinderen, Rob en Annemiek. Toen de kinderen groter waren, pakte Annie het werk weer op. Ze ging werken op het hoofdkantoor van *Hij*, een herenmodezaak, eerst in Weesp, later in Utrecht. Financiën natuurlijk. In het begin moesten ze nog alles zelf uitrekenen. Dat was wel aan Annie besteed. Zij is een Pietje

precies. Er werden ook zaken gedaan met het verre oosten en Annie deed de betalingen.

Kweeklust

Later, toen ze met Henk geregeld de tuin van een collega van Henk verzorgde op Kweeklust, vonden ze dat zo leuk dat ze zelf ook een tuin wilden.

In 1967 was het zover. Ze kregen tuin 4a waar Annie nu nog zit. Henk deed de groenten en Annie de bloemen. Hun twee kinderen vonden het leuk op de tuin.

Henk was ook actief bij Kweeklust o.a. als tuincommissielid. Hij overleed in 2013, na een lange ziekteperiode. In die tijd deed Annie steeds meer alleen op de tuin. Na het overlijden van Henk heeft ze meer frambozen, bessen en bramen gezet. Maar toch kweekt ze ook nog groenten, zoals snijbonen, bieten en rabarber.

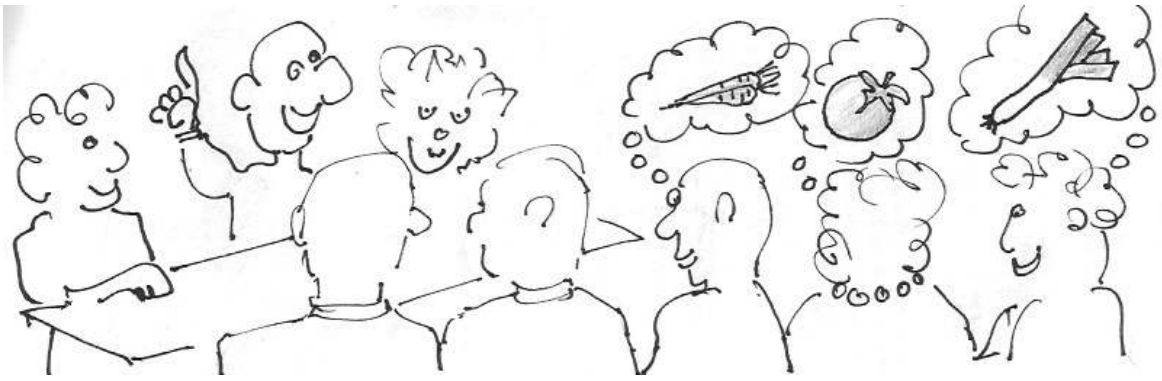
Op haar tuin is ze in het seizoen bijna iedere dag te vinden. Annie is erg blij met haar tuin. Dat geluksgevoel bij het openen van de deur van haar huisje! In stilte lezen of puzzelen of gewoon even niksen, daar houdt ze van.

Of het veranderd is op de tuin vragen wij. Ja, vindt Annie, het wordt steeds campingachtiger. Duurdere huisjes, meer grasveldjes, weinig groenten, veel herrie. Ook worden veel tuinen niet goed onderhouden. Het lijkt haar beter als het bestuur eerder zou ingrijpen als tuinders niet snappen dat je een tuin moet onderhouden.

Annie heeft niet zoveel contact met nieuwe tuinders. Dat is wel jammer. Zelfs op de verenigingsborrel zoeken de mensen contact met de mensen die ze al kennen. Wat wel leuker is geworden, dat het op zondag wat levendiger is. Vroeger kwam er nooit iemand op zondag op de tuin.

Naast de tuin zijn er haar kinderen en kleinkinderen – een kleindochter en drie kleinzonen- en is er het vrijwilligerswerk, bij Oversingel en Hogerwey. Ze helpt mensen bij het schilderen en tekenen en 's middags bij het zwemmen. Op woensdagavond is het mensen halen en brengen naar de Mozartzaal om klassieke muziek te beluisteren. Een keer in de maand gaat ze mee met een dagje uit. En dan is er ook nog het bestuur van Kweeklust, waar zij de financiën beheert.

Annie staat met haar 77 jaar midden in het leven. Levenslustig en energiek. Wij denken dat ze dat nog heel lang gaat volhouden.

Honden in de ALV

Gijs van Dalfsen, tuin 20

Alweer een volle zaal, er moeten stoelen gezocht. Goede sfeer, met af en toe een applausje, een kwinkslag, een drankje in de pauze. In haar 80-ste jaar is de vereniging kwiek. Je voelt dat de lente niet ver meer is. Natuurlijk de vaste rituelen, notulen, commissies, vacatures. Een paar vragen, en de gebruikelijke verwarring ('Nee, het betekent alleen dat de notulen van een jaar geleden aangepast worden...'). Ook weer even aandacht voor de tuincommissie, en de voorzitter vertelt een spannend verhaal over de WOZ beschikking. Eindelijk wordt ontdekt dat 'de heer Prior' Prior heet. Het is z'n voornaam. De winnaars van het Buitenpost cryptogram worden in het zonnetje gezet.

Terwijl de vergadering zich dapper door de punten heen werkt is iedereen aandachtig en stil, en een geblader van papier klinkt alleen. 'Waar zijn we nu? Bij welk punt?' hoor je fluisteren.

Dan de Ingezonden Stukken. Die kunnen nog weleens voor verrassingen zorgen. Bijvoorbeeld de brief waarin gevraagd wordt of er langer op het complex overnacht mag worden, tot in Oktober. Maar overnachten is niet in overeenstemming met het bestemmingsplan. Maken we zo geen slapende honden wakker? Hier raken de gemoederen verhit. Een nachtje in je tuinhuisje, de vogeltjes 's morgens, de angst om dat kwijt te raken... We houden het maar zoals het is en laten de honden slapen, dan kunnen we zelf ook blijven slapen.

Als even later de feestcommissie voorstelt om op Stekjesdag onze tuinen in het kader van het jubileum open te stellen ('Gluren bij de burenen') voor alle burgers van Weesp, en wellicht ook de burgemeester en wethouders uit te nodigen, blijkt dat ongelukkig getimed. Nu voelt ineens niemand meer daarvoor. Zijn dat niet weer die honden? Die honden die slapen moeten?!

Het bestuur stelt daarna voor om de statuten op sommige punten te verhelderen. Een langdurige verwarrende en vermoeiende discussie volgt, dit is het soort vergaderen wat wel tijd kost maar wat niets oplevert en waar niemand zin in heeft. Toch lukt het een commissie samen te stellen, en ook een voor het bouwreglement. Altijd populair, dat bouwreglement.

Dat deed me nog even terugdenken aan Rein Voorneveld, die de tuinders indeelde in 'Tuinders' en 'Bouwers'. De eersten zijn met hun tuintje bezig, en de tweede met hun huisje.

Een schaap in de boom

Tineke van Bottenburg, tuin 108

In tuin 49, de tuin meteen aan je rechterhand na het spullenhok, zit een schaap in de boom, of eigenlijk het staat; de ogen ten hemel geslagen alsof het zeggen wil: wouw, wat sta ik hier fantastisch. In deze tijd van het jaar is het zeker een mooie plek, midden tussen de pruimenbloesem. Het schaap is een keramisch kunstwerkje, mooi bewerkt, prachtige ogen.

Het schaap belandde in een pas aangelegd groentebed met kleine sperzieboon-plantjes, zorgvuldig thuis voorgetrokken, met de bedoeling

dat ze die een beetje zou bewaken. Maar ongeveer in diezelfde tijd bood buurman Ed aan bakken voor Leslie te maken, want bakken maken het moes-tuinieren wat overzichtelijker. Het werden bakken met een tegelpaadje er om heen. En bij iedere bak schoof het schaap een stukje naar achteren, tot hij in de boom belandde. Eigenlijk best een mooie plek voor een toezichhoudend schaap.

Het schaap is een mooie aanleiding om ook wat meer te weten te komen over Leslie en haar tuin. Zij vertelt dat zij nu haar derde seizoen in gaat op de tuin. Haar droom was om een mooie kruidentuin te maken met veel geneeskrachtige kruiden

en planten. Een aantal jaren geleden, toen ze stopte met roken, merkte ze hoe heilzaam de natuur kan zijn. Voor haar kruidentuin was de tuin op het park Frankendael/Amsterdam Watergraafsmeer een voorbeeld. Je kan op het park een rondleiding krijgen met uitleg. Ook heeft ze al een tijdje belangstelling voor perma-cultuur (waarvoor ze een interessante cursus volgde in Polen) en voor biodynamisch tuinieren. Maar, wat was er een verschil tussen de theorie en de praktijk! Het was de eerste jaren gewoon ploeteren, veel gras en onkruid. En hoe krijg je die droom-tuin, die je in je hoofd hebt, gerealiseerd? De natuur werkte aanvankelijk eerder tegen dan mee. Inmiddels is er meer structuur in de tuin (mede door de bakken van Ed) en krijgt zij meer zicht op wat het in welke hoek van de tuin beter doet of minder, "je hebt een paar jaar nodig om de grond te snappen, om te zien waar een plant happy is". Dat geldt niet alleen voor de planten, ook Leslie heeft een paar jaar nodig gehad; maar: het grote genieten is nu wel aangebroken.

De tuin van Oma

Gabriel Klinkert, tuin 9

KOM DAMES
...
LEKKER BZZZ
WERK
AAN DE WINKEL
BZZZ MMMM

De bijenkast op no 100

Silvia Pfeiffer

Wouter Pfeiffer

De opletende (of nieuwsgierige) tuinder heeft 't misschien al gezien, maar sinds vorig jaar staat er op tuin 100 een bevolkte bijenkast.

In de eerste plaats is de bijenkast er gekomen, omdat het zo'n mooi gezicht is om honingbijen te zien werken. Want hard werken, dat doen ze. Op de tuin zullen we dat het meest merken door bestuiving. Een honingbij is niet de enige bestuiver, maar door de grote aantallen is ze wel heel effectief. De honingbij is ook bloemvast en plaatsvast. Zij strijkt niet het ene moment neer op een appelbloesem, om het volgende moment naar een pompoen te gaan. En een door een bij bestoven bloesem zorgt voor betere en mooie vruchten.

Als tuinder zijn we afhankelijk van bijen, en zij van ons. Laten we daarom een beetje lief zijn voor die ijverige werkers. Dit kunnen we doen door te zorgen voor voldoende dracht (bijenvoedsel). Is er nog een plekje over in de tuin? Denk eens aan het inzaaien van een bloemenmengel geschikt voor bijen en bij voorkeur biologisch, omdat de zaden dan niet met een bestrijdingsmiddel zijn behandeld.

De bijen zullen ons dankbaar zijn!

Wilde bijen in gevaar!

Elle Jansen, tuin 127

De bijen hebben het moeilijk, dat lees en hoor je op dit moment overal. Dat is zorgelijk.

Wij tuinders hebben het allemaal allang gehoord natuurlijk. Maar we kunnen wel een paar dingen doen en dat kun je niet vaak genoeg herhalen. Want iedereen wil mooie appeltjes, peertjes, pruimen op de tuin, toch? Daar hebben we die bijtjes hard bij nodig.

We boffen dat we sinds kort weer een imker op de tuin van *Wouter Pfeiffer* hebben, bravo en dankjewel.

Ook de imker bij de Theetuin, *Gert Admiraal*, slaat alarm en roept de gemeente Weesp op om actie te ondernemen ten behoeve van de bijen. Zie het artikel op de site van het *WeesperNieuws Extra!* en op *Facebook*.

De organisatie *Nederland Zoemt* is speciaal opgericht om de Wilde Bijen te ondersteunen en heeft een zeer informatieve website. Dit is wat ze op hun startpagina vermelden.

*'De Nederlandse wilde bijen zijn in gevaar
Nederland Zoemt komt in actie voor de wilde bij. Dat is hard nodig, want de Nederlandse wilde bijen zijn in gevaar: de helft van alle 358 soorten is bedreigd. En dat terwijl ze heel belangrijk zijn voor onze voedselvoorziening. Tachtig procent van onze eetbare gewassen is afhankelijk van bestuiving door bijen en andere insecten. Wilde bijen zijn dus cruciaal voor de productie van ons voedsel.
De grootste bedreiging waar de wilde bij mee te kampen heeft is gebrek aan voedsel en nestgelegenheid. Dit is een direct gevolg van de intensieve grootschalige landbouw, de verstedelijking en het strakker en efficiënter beheer van ons groen. Bijen worden niet blij van gazons als een biljartlaken en bermen waaruit alle bloemen zijn verdwenen.'*

Tijd voor actie dus! Wat kunnen wij zelf doen?

Ik heb de volgende kernpunten van de website van Nederland Zoemt gehaald:

- Zorg voor Bijenlokkers in de tuin
- Probeer het hele jaar door bloeiende planten, in groepjes, in de tuin te hebben staan.
- Het is verstandig om niet te vroeg de tuin te snoeien.
- Bijen houden wel van een beetje rommel.
- Maak zelf een bijenhotel (of koop er een)
- Vermijd onkruid- en ongediertebestrijders.

Kijk vooral op de site voor meer gedetailleerde informatie en tips. Zeer de moeite waard!

<https://www.nederlandzoemt.nl/>

Ik ben al begonnen met veel zaad tussen de vaste planten te strooien. Ik hoop dat ze deze zomer allemaal komen foerageren! Ze zijn welkom! Bzzzzzzzz.

Dier spotters

Dagbesteding in februari

Waarnemer Koos Borsje, tuin 104

Vandaag heeft Bert de Haas het hazenpad gekozen. Een helse mestinjecteermachine maakt zijn weiland onveilig. Kijk hoe de dag zich ontwikkelt: op tuin 104, normaal een grazige groene oase van rust, ontmoet hij plotseling een soortgenoot, een dame met een lekker geurtje – ha, een kans van de buitencategorie. Nu niet te haas-tig van stapel lopen.....een originele openingszin.....

"Goedemorgen juffrouw, mijn naam is Haas, Bert de Haas. Denkt u ook niet dat wij samen een prachtig spelletje haasje-over kunnen doen?"

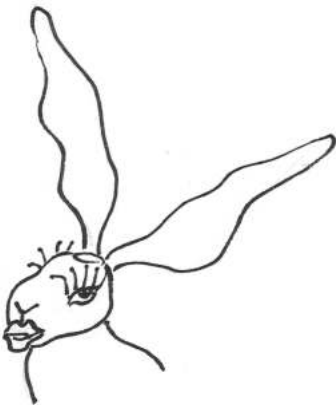
"Niet zo haas-tig haas Bert, haas-tige spoed is zelden goed. Straks heb je nog een Metoo claim aan je staart hangen"

"Kom, kom niet zo preuts, ik kan mij haas-t niet bedwingen. Het zonlicht, het groene gras, de roep van de natuur"

"Ja, ja en ik ben het haasje... ik weet hoe de hazen lopen"

Dat wordt dus niet haasje-rep-je haasje-over, maar meer een verrukkelijk spelletje haasje-op en haasje-af, daar op dat gazonnetje in het zonnetje.

Het gaat goed met Bert – hij is onlangs vader geworden.

Bericht uit de Tuincommissie

Bij de laatste tuincontrole zagen we hem helaas weer: de Japanse

Duizendknoop. Gelukkig nog kleine plantjes, maar voordat je het weet is het een reusachtige plant geworden, die graag de hele tuin overneemt. Op het plaatje hieronder zie je hoe de Duizenknoop zich vermenigvuldigt: lange uitlopers die na enige tijd een nieuwe plant naar boven sturen. En het ergste: zware dieptewortels die meters diep in de bodem kunnen doordringen.

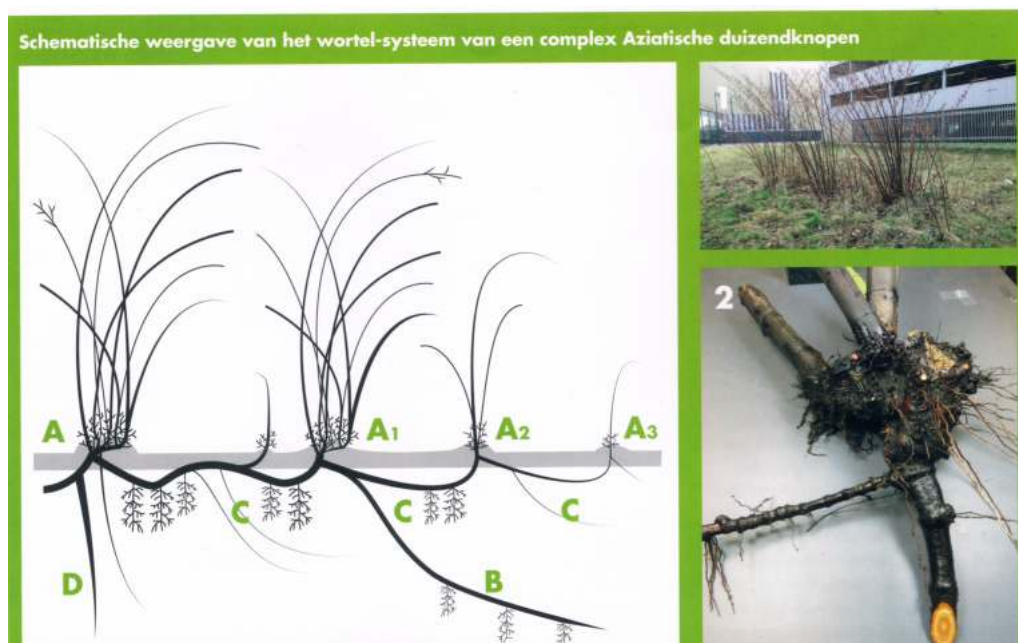
De Japanse Duizendknoop moet te vuur en te zwaard bestreden worden. Graaf

hem uit als het nog een klein plantje is. Knip hem steeds weer af om hem zo uit te putten en houd dat heel lang vol.

Ieder stukje wortel kan een nieuwe plant maken. Gooi daarom de uitgegraven of afgeknipte plantjes in de grijze bak en niet op de composthoop of in de groene bak.

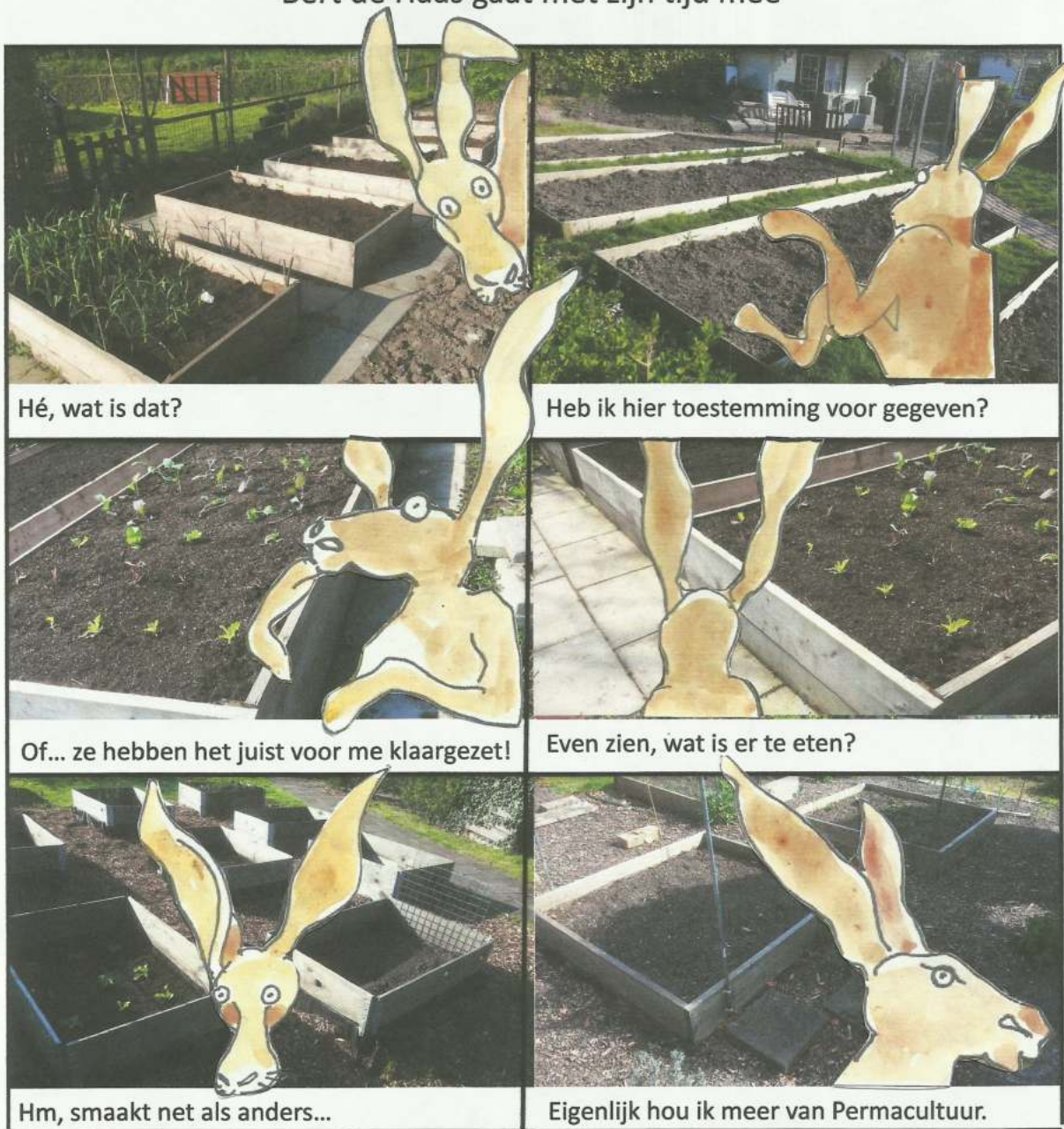
Zeer veel gemeentes, waaronder ook Weesp en Amsterdam hebben een actief bestrijdingsprogramma. Duizenknoop in openbaar groen moet aan de gemeente worden gemeld.

Laten we zorgen dat de Duizendknoop op Kweeklust geen kansen krijgt!

Bert en de bakken

Bert de Haas gaat met zijn tijd mee

Gijs van Dalflen – tuin 21

De Grote Lustrum speurtocht

Dit is een speurtocht met vragen. Voor de antwoorden kan je op de paden blijven. Uit de antwoorden komt later een zin tevoorschijn. Wie de zin vindt krijgt een verrassing.

De speurtocht begint bij het winkeltje en brengt je over een groot deel van het kweeklustcomplex. Volg de opdrachten op en beantwoord de vragen. Vul ze in op het antwoordformulier (een letter per hokje).

*Als je terug bent bij het winkeltje ligt daar weer een formulier, waar je de gevonden letters kan invullen; daarmee vind je de zin. **Later komen de formulieren ook op de site.***

En nu eerst de Speurtocht!

1. Hoe heet het plein waar je staat?

Loop het Wezelpad in

2. Welk vervoermiddel hangt er bij tuin 2a?

Keer om, ga naar hoofdpad

3. Naar welk plein word je hier verwezen? (zie foto)

4. Welk dier zit in een van de tuinen aan je rechterhand in een boom?

Ga meteen links het pad in, met het hek

5. Wat is dit? (zie foto)

Keer om, ga naar hoofdpad

Ga tegenover de spiegel links af

6. Hoe heet de grote eetbare plant in de tweede tuin links

7. Wat wordt in de volgende tuin op het verhoogde bed geteeld?

Keer om, ga naar hoofdpad en loop het verder af

8. Welke vrucht wordt hier vooral gekweekt? (zie foto)

9. Wat staat er in het hok, waar je niet mag roken?

Ga het pad op van het dier dat wit wordt in de winter

10. Een van de huisjes op dit pad heeft een naam, welke naam?

Keer om, ga naar hoofdpad en loop het verder af

11. Wie waakt over de groente, o.a. tuinbonen?

Ga er snel vandoor en kies het.....pad

12. Wat is de hobby van de tuinder van tuin 9a?
13. Welk dier vist in de vijver van de volgende tuin?
14. Waar dienen de bamboestokken voor?

Keer terug naar het hoofdpad en loop het verder af

15. Wat stond vroeger midden in het ronde aardbeienperk?
16. Wat is de naam van deze pomp? (zie foto)
17. Wat doet de gele dame in de tuin links?
18. Welk hotel is in aanbouw aan het begin de Eksterlaan?
19. Voor welke vogel staat een nest klaar in dezelfde tuin?

Loop door op de Eksterlaan

20. Welk dier hangt in een boom van de volgende tuin?

Ga aan het eind van de Eksterlaan rechtsaf de Vossenlaan in

21. Welke letter zie je in een boom van tuin 108?
22. Wat staat er voor iets geels in de tuin tegenover tuin 108?
23. Welke 1-jarige bloemen bloeien onder de schapen? (zie foto)
24. Bij welk nummer tuin hoort deze foto?
25. Hoe heet de grote exotische plant voor in de tuin voor de bocht?
26. Welke dieren in het hekje van een verdere tuin willen liever naar de wei?

Keer om, loop (een flink stuk) naar het (niet meer werkende) weerstation met hangende kei en korstmos aan de rechterkant

27. Wat is de naam van het dier boven de bel bij het weerstation?

Volg de bocht

28. Welke groente groeit onder het zwarte zeil op tuin 100?
- NIET DE TUIN BETREDEN

Loop rechtdoor naar hoofdpad

Ga naar het winkeltje en haal het formulier op om de zin te vinden.

Over de Molshoop en het Wormenhoopje

Loes Geraedts, tuin 125

Ik loop vaak te denken, over wat er zich allemaal onder de grond afspeelt. Ja, boven de grond kun je alles bekijken, aanraken en ruiken enzo. Maar onder de grond is het een heel andere wereld. Als ik in mijn moestuin de grond omrommel, kom ik geregeld wormen, pissebedden, een zoi mieren, oranje langwerpige diertjes met heel veel pootjes en salamandertjes tegen. Er wordt geleefd onder de grond! Daarom heb ik maar eens het oude boekje van Pieter Boxman, over biologisch tuinieren, uit de boekenkast gepakt. Hij schrijft o.a. over het belang van het bodemleven in onze tuinen. Dus vandaar deze korte verhandeling, over mollen en wormen.

Iedereen weet wel dat mollen onder de grond leven. Daar graven ze gangen van wel 200 meter lang. Elke mol heeft zijn eigen gangenstelsel. Waar gangen gegraven worden blijft grond over, dat moet ergens heen. Boven de grond dus. Dat is dan de Molshoop. De vrouwtjesmol gebruikt een deel van de molshoop om haar gangen mee te verstevigen. En als uitkijktoren om nestmateriaal op te sporen. Mollen zijn NIET blind, ze hebben ogen en ook een heel goed reukorgaan. En hele sterke voorpoten waar ze mee naar voren en naar achteren kunnen graven. Mollen eten het liefst wormen, slakken vinden ze ook lekker.

En dan nu het Wormenhoopje.

Wormen graven ook gangen. Maar heel anders dan de Mol. De Worm heeft een oersterk lichaam en bevat 200 ringen die zijn langwerpige lichaam omvatten. Hij kan zijn lichaam kleiner en groter maken. Met de buitenste en harde kant van de ringen duwt hij zich door de grond, na deze voorgeboord te hebben met zijn neusnaald. Zijn mijngangen maakt hij door zijn achterste ringen op te zetten, waardoor hij vanachteren klem komt te zitten en de voorste ringen kleiner worden, zodat hij bewegingsvrijheid heeft om te werken. Ondertussen scheidt zijn lichaam sap af, waardoor de wanden van zijn gang glad worden. De Worm houdt van bladaarde, dood blad, rottende worteltjes en afgestorven planten. Hij drinkt dauw dat op de bladeren ligt. De huid van zijn maag is zo hard

Mollen op de vlucht

Margot de Waal, gast

Er was altijd wel een mol in mijn tuin. Omdat een strak gazon of border ontbreekt, ben ik blij met de molshopen. De mooi gezeefde aarde schep ik in potten en potjes om er later stekjes in te zetten.

Als kind kende ik de mol in vele gedaanten. Met een geruite schort voor pannenkoeken bakkend voor de kleine molletjes in de buurt. In een leunstoel bij de haard, met een sterke bril lezend in krant of boek. Of met vriend Rat varend op de rivier, terwijl de wind in de wilgen blaast. Aangezien hun dagelijks leven -op de hopen na – zich aan onze waarneming onttrekt, bakken ze misschien nog steeds pannenkoeken en lezen de Snoeischaar met dikke brillenglazen.

De laatste tijd is het aantal molshopen nogal toegenomen in mijn tuin. Zo veel mooi gezeefde aarde is nu ook weer niet nodig; alle potten en potjes zijn gevuld. Vanwaar de plotselinge toevloed van fluwelen gravers met stevige handen? Gisteren viel er een foldertje in de bus en daarmee de oplossing van het raadsel. Allerlei huishoudelijke artikelen werden hierin enthousiast aangeprezen: 'Lang leve de citroen, een handig en leuk bewaarsysteem dat u ook zonder blikken of blozen op tafel kunt zetten'. De aanbeveling onder het onsympathieke kopje 'Weg met oude boomstronken' liet ik passeren. Maar wat onder het kopje 'Mollenverdrijvende plant' stond, liet ik niet ongelezen natuurlijk. Onder een onduidelijke foto van lila/rode bloemen staat een met de hand

getekend klein huisje met tuin, waaruit naar alle kanten woelmuizen een veilig heenkomen zoeken. Op de voorgrond een mol met een eendenkop die met zwaaiende armen het beeld uit snelt. Voor wie of wat zijn ze op de vlucht? Dat werd duidelijk uit de begeleidende tekst: 'Incarvillea (tuingloxinia) kan tot 60 cm hoog worden en gedijt zowel in de schaduw als in de zon. Planten doet u hem van maart tot mei. Zijn bloemen zullen uw tuin van maart tot oktober opfleuren. Iedere

volwassen plant is doeltreffend in een omtrek van ca. 7 meter. De meest natuurlijke manier om korte metten te maken met mollen!'

Gloxinia. Bij mijn oma stond er een op de vensterbank. In mijn herinnering een plant met veel te grote bladeren en te grote flodderige bloemen met geschulpte randjes. Obsceen open, paars-rode kelken. De naam alleen al, gloxinia, had iets gulzigs, iets van een nare ziekte met

fatale afloop. Toen, als kind joeg de gloxinia me schrik aan. Na mijn oma is hij uit mijn blikveld verdwenen. En nu jaagt hij mollen op de vlucht omdat hij onder de grond een geur verspreidt waar mollen en woelmuizen grondig de pest aan hebben. Ze laten breiwerk, beslag en boek in de steek en vluchten zo snel als hun pootjes ze kunnen dragen naar de burens! En dat verklaart het toegenomen aantal mollen in mijn tuin. Als kind wist ik het al, er is iets met de gloxinia.

Het pastinaakvrouwtje vindt een gloxinia ook niks..

Hans Hoenderdos, tuin 2b

Dier spotters Dier spotters

En nog meer dieren zijn gespot. We hebben te maken met een bloeiperiode van de Dierspotters! Allereerst een uit de kluiten gewassen ringslang die de Kweeklaan overstak. Geen paniek hoor mensen, nog steeds volslagen ongevaarlijk! Maar wel leuk om af en toe eens tegen te komen.

En dan natuurlijk de Buxusmot. Er deden al geruchten de ronde... Hier dan eindelijk een foto van de verdachte. Of eigenlijk van de rups van de Buxusmot. De Buxusrups dus (3-4 cm)

Zie je zelf wel eens een bijzondere vogel, een eng insect, een kikker, een pad, of zelfs een zoogdier? Geef de Buitenpost een seintje, want we zijn allemaal nieuwsgierig wie er allemaal op Kweeklust leven.

Bakken!

Else de Haan, tuin 14b

Wie Kweeklust binnenkomt ziet het meteen: bakken. Kijk links. Kijk rechts, overal zie je bakken verschijnen. Er waren altijd al bakken voor compost, maar er is nu een nieuw soort bijgekomen. Bakken ter vervanging van de gebruikelijke bedden. Hoog gevulde bakken, bijna niet gevulde bakken, mislukte bakken. Het zijn vooral de nieuwe tuinders die de bakkenmode introduceren. Bakken in plaats van bedden.

Waarom eigenlijk? Wat is het voordeel van een bak boven een bed? Ik besluit op zoek te gaan naar de beweegredenen.

Van de 81 tuinen, hebben er 13 een of meer bakken. Ik

loop langs, fotografeer en vraag de tuinders naar het waarom.

Dit zijn de argumenten om bakken te nemen:

- De tuin ligt laag en is erg nat. Bakken lossen dat probleem op.
- We hadden weinig tijd en wilden toch alvast wat planten.
- Zo hebben we geen last van het onkruid en ongedierte.
- Voor mij geven de bakken focus. Daar is mijn groentetuin
- Mijn tuin was in een keer veel meer af met die bakken.
- Met bakken hoef je minder te bukken.
- Met bakken houden we de aardbeien mooi bij elkaar.
- In bakken is de grond warmer.

Zijn bakken mooier dan bedden? Is er ook een cosmetische reden?

Vreemd genoeg hoor ik dat niemand zeggen.

Ik vraag of het niet een probleem is steeds nieuwe aarde te moeten kopen, terwijl we hier prima rivierklei hebben. Dat vindt niemand. Er worden gewoon nieuwe zakken aarde gekocht. Een enkeling verrijkt de bakken met eigen compost. En prima rivierklei? Dat is alleen prima als

de grond goed wordt onderhouden.

Regelmatig compost, zorgen voor een goed bodemleven. Spitten of mulchen. Een paar zakken aarde uit de tuinwinkel is wel zo makkelijk..

Zijn er dan geen bezwaren tegen bakken? Jazeker die zijn er ook. Ik spreek twee tuinders die de bakken die ze in hun tuin aantreffen, wegdeden. En tuinders die nooit bakken zouden nemen. Waarom?

- Het is handig voor kleine tuinen, maar niet voor de ruimte die wij hier hebben.
- We willen een gezond bodemleven, dat krijg je niet met bakken. Het worteldoek schermt bodemleven af.
- Een bak moet je water geven in de zomer.
- Het is leuker om de grond goed te bewerken, dan steeds nieuwe aarde moeten kopen.

Tja, ieder zijn meug, zou je nu zeggen. Is het vooral een kwestie van smaak? Of je nu bedden met paadjes eromheen aanlegt of bakken met planken eromheen? Toch niet helemaal. Zakken aarde gebruiken is wel heel wat makkelijker dan de grond bewerken, maar waar komt die aarde vandaan? Ik ga op zoek: dan lees ik op internet het volgende:

"Nagenoeg alle potgrond die dit jaar in ons land verkocht zal worden, is gemaakt op basis van turf uit veengebieden. De meeste plantenliefhebbers beseffen helaas niet dat ze door de aanschaf van potgrond meewerken aan de vernieling van de veengebieden, een van de meest unieke en kwetsbare habitats in Europa. Bovendien draagt het ontginnen van veengebieden ook bij tot de klimaatsveranderingen, een hot item op dit ogenblik" (www.tuinkrant.com/artikel/nationale-plantentuin-roept-om-veenrijke-potgrond-gebruiken).

Bakken of geen bakken, het is een kwestie van smaak. Maar waarom zouden we niet onze eigen grond en eigen compost gebruiken en de turf gewoon in het veen laten?

Van volkstuin naar volkstuin

Hieke Baart, tuin 110

Vanuit de trein richting Amsterdam kunnen we de nieuwbouw van de Bloemendalerpolder redelijk in de gaten houden. De Zandvlaktes veranderen best snel in huizenblokken met verschillende kleuren. Nieuwsgierig als we zijn, wandelden we vorig jaar rond deze tijd achter het station om de nieuwe wijk nader te inspecteren. Sommige woningen hebben voortuintjes en andere weer niet.

De nieuwe bewoners zijn duidelijk eerst binnen aan de slag en zullen de tuinaanleg als laatste doen. Er zijn veel woningen met auto's in hun voortuin. We lopen door en zien dat er een gracht is gemaakt. Het is er nog stil. Eenden hebben deze nieuwe plek nog niet ontdekt.

Als we weer verder lopen langs de zandvlaktes richting het industrieterrein buigen we af en gaan landweggetje Papelaan in. Een fijn wandel/hardlooplek voor menig Weesper. Aan de rechterkant zien we een verlaten volkstuinencomplexje. Geen idee of dat ooit een legaal complex was maar nu overgroeit met bramen. De zandvlaktes zijn al dichtbij deze plek. We maken met ons mobiel wat foto's want we realiseren ons dat de weidse blik richting Muiden er volgend jaar wel heel anders uit kan zien. Ik vraag me afzou er ook rekening

gehouden zijn met een groene weg voor de dieren en mensen die van groen houden? Een groene highway die weer aan andere groene gebieden gekoppeld wordt? Of zou er een voedselbos aangelegd worden zoals in Almere.

We lopen het bruggetje over het complex op en ontdekken al snel wat een verborgen schat! Ja een verlaten tuin met wel heel veel sneeuwkllokjes. Hier en daar zien we wat blauwe druifjes. Een enkele narcis steekt zijn kop tussen de brandnetels.

We lopen verder worden soms tegengehouden door wilde bramen. We zien een oud vijvertje een oude stoel en hier en daar een houten bouwval. Echt vergane glorie ..Wat fijn zo n plek om te struinen. Het doet me denken aan de periode dat het

industrieterrein nog niet was ingericht. Als lagereschoolkinderen schooierden we daar regelmatig. Hutten bouwen kikkervisjes en stekelbaarsjes vangen. Waar zijn die plekken nog? Hier dus! We besluiten om terug te komen op de fiets gewapend met schepjes en vuilniszakken. We zullen de sneeuwkllokjes redden van de zandvlaktes!

Zo gezegd zo gedaan! Veel sneeuwkllokjes hebben hun nieuwe onderkomen in de onderkant bij de entree van Kweeklust gevonden. Van tuincomplex naar tuincomplex.

Op de Kweeklustwebsite: het FORUM

Stel je voor:

-Je hebt de helft van je pootaardappeltjes over; wie kan je daar een plezier mee doen?

-Je weet dat de helft van het zakje bieten-zaadjes genoeg is, meer bieten eet je in een jaar niet op. Toch zonde om de rest weg te gooien. Wie heeft er interesse?

-Dat ene plantje met dat leuke bloemetje... daar zijn er ineens wel heel veel van... is het een onkruid? Wie kan het zeggen?

-Hoe zit het met bemesting? Worteltjes juist niet bemesten. Of juist wel? Hoe zat het nu weer?

-Je bent op zoek naar een grassula saxafloria. Of zoiets. Nu kun je natuurlijk in een tuincentrum je spaarvarken leegschudden, maar zal er niet een kweekluster voor jou een stekje hebben?

- Je hebt leuke foto's van je tuin.

Het Forum is een soort prikbord voor Kweekclusters. Je bent niet elke dag op je tuin, en hetzelfde geldt voor je medetuinders. Meestal loop je elkaar mis. Zeker in de winter. Je moet je 1x registreren, om te zorgen dat alleen kweekclusters op het Forum kunnen.

Jan van Dam en Peter Claesen hebben het Forum opgezet.

Het Gras van de Buren, de meeuwen van tuin 24 *Ellen Nagel en Edo van Morgen*

We werden aangewezen om wat te schrijven over de meeuwen op het dak. Hier volgt de beschrijving van de meeuwen op het dak.

Een aantal jaren geleden waren we op vakantie op Texel daar zagen we deze grote meeuwen staan in de winkel en we waren er op slag verliefd op. Ze pasten net in de auto. Edo heeft de meeuwen vervolgens op het dak geplaatst. De meeuwen houden zich stil en ook soortgenoten blijven op een afstand.

We wijzen tuin 126 onze directe buren aan om een vervolgstukje te schrijven over de boeddha beelden.

(advertentie HH)

Zeer langzaam werkend, gepatenteerd slakkenvangbakje
verkrijgbaar op stekjesdag op 11 mei

Slakkenvangbakje in werking

Biologisch tuinieren

Peter Moen, tuin 130

Vanaf het begin dat Kristien en ik op Kweeklust ons grondje bewerken doen we dat zo natuurlijk ofwel biologisch mogelijk. We zijn op ervaring van vooral Kristien en advies en ervaring van kennissen 'gewoon begonnen'. Gaande weg ben ik me gaan verdiepen in de historie en achtergronden. Ik wil jullie in drie stukjes voor de Buitenpost, waar dit de eerste van is, bijpraten over onze ervaring aan de hand van drie vragen over biologisch tuinieren

(1) Waarom bestaat het? Iets over de historie en waarom het nog steeds bestaat (dit stukje dus);

(2) Wat is het? Hoe wij het op Kweeklust aanpakken en wat er eventueel nog meer kan;

(3) Wat levert het op? Waarom het zo leuk is en beter smaakt.

Als je bij biologische tuinen en bij (sommige) biologische boeren gaat rondkijken lijkt het soms of de tijd heeft stilgestaan. Rommelig erf met een berg mest of compost, opvallend veel onkruid, veel handwerk, boer met lang haar en een baard, om maar een paar voorbeelden te noemen. Als je, zoals ik vaak, in een romantische bui bent denk je al snel; 'dit is iets heel ouds', Maar... vergis je niet! Biologische landbouw en -tuinieren zijn heel modern.

Het is allemaal begonnen met van *Justus von Leibich* (1803 – 1873), zoon van een drogist uit Darmstad (Duitsland). Hij werd student aan de Sorbonne in Parijs en uiteindelijk een vermaard chemicus in Giesen (ook weer Duistland). Hij is beroemd geworden met het uitvinden van het bouillonblokje en nog veel meer. Hij ontdekte het belang van stikstof voor planten en vond de kunstmest uit die daarna snel werd ingevoerd in de landbouw. Na verloop van tijd zag hij echter met eigen ogen de nadelige gevolgen (waarover later meer), vond dat het anders moest en publiceerde een boekje over wat hij noemde 'kringlooplandbouw'. In 1840 publiceert niemand minder dan het *Charles Darwin* (1809 - 1882) stuk getiteld "The forming of vegetable mould , through the action of worms", waarin hij wijst op het belang van schimmels en activiteit van regenwormen bij de vorming van humus in de bodem. Hij is hiermee voor grondleggers van biologische landbouw een inspiratiebron gebleken.

In 1924 meldde zich een groep boeren bij de filosoof *Rudolf Steiner* (1861 1925). Door het veelvuldig gebruik van kunstmest zijn de oogsten drastisch terug gelopen en ze wisten zich geen raad. Kunstmest is een eenzijdige bemesting. De aanvankelijk grote oogsten putten de bodem uit die sterk verarmt waardoor uiteindelijk de opbrengst sterk gaat dalen (later meer hierover). Kan de beroemde filosoof, mysticus en leermester

hen helpen? Hij ging er over nadenken. Zo doen filosofen dat. Steiner was ervan overtuigd dat de westerse wetenschap en techniek ons hebben weggevoerd van onze spirituele bron van kennis. Dat zal ook voor de landbouw gelden. Steiner bood hulp in de vorm van een aantal lezingen waarin hij een concept uiteenzette dat we nu kennen als de uitgangspunten van de biologisch-dynamische landbouw. Steiner vatte het boerenbedrijf op als een organisme. Bij het gezond houden van dit organisme moet de focus liggen op het geheel dat in staat moet zijn om zich zelf in stand te houden. Toevoer van voedsel, mest en bestrijdingsmiddelen moet worden vermeden. Daarnaast is timing van de activiteiten van de boer van wezenlijk belang, aldus Steiner. Deze 'cursus' is in het Nederlands verschenen onder de titel: 'Vruchtbare landbouw op biologisch-dynamische grondslag'. Snel daarna stierf Steiner. Zijn volgeling *Ehrenfried Pfeiffer* (1899 - 1961) zal deze methode verder uitwerken en verbreiden, ook in Nederland.

Albert Howard (1873- 1947) studeerde natuurwetenschappen in Cambridge en haalde daar tevens een diploma als landbouwkundige. Hij had een grote belangstelling voor de landbouwhistorie. Als schimmelonderzoeker en landbouwkundige gaf hij les in de toenmalige Britse koloniën. Hij heeft van 1905 tot 1924 als 'imperial' landbouwplantkundige gewerkt in India met als opdracht daar de westerse landbouwtechniek te brengen; dat pakte echter geheel anders uit. In India werd zijn belangstelling gewekt voor de traditionele landbouwmethode. Hij werd zich bewust van het verband tussen de gezondheid van de bodem en de gezondheid van de populatie (mens en dier) en de gezondheid van het gewas. Hij zag als één van de eerste wetenschappers het belang in van het maken en toepassen van compost in het belang van een gezonde bodem. Hij wordt gezien als de vader van de moderne visie op composteren.

In dit korte bericht kan de lijst met voor dit onderwerp relevante denkers en wetenschappers nooit volledig zijn maar één wil ik er toch nog noemen, vooral omdat het een vrouw is en dat is *Rachel Carson* (1907 - 1964). Hoewel ze als bioloog geen landbouwmethode of iets dergelijks heeft voortgebracht heeft ze met haar boek 'Silent Spring' (1962) en grote impact gehad. Na de tweede wereldoorlog neemt het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen (hygiëne, landbouw) enorm toe. Net als over antibiotica is het enthousiasme aanvankelijk erg groot. De giftigheid en de blijvende aanwezigheid van de stoffen die dan nog op grote schaal worden toegepast (DDT, Dieldrin etc.) echter ook. Met als gevolg een grote sterfte onder roofvogels en de vondst van deze middelen in moedermelk. Het boek 'Silent Spring' waarin Rachel voor dit onderwerp aandacht vraagt slaat in als een bom. Ze wijst op het ongebreidelde gebruik en het gebrek aan inzicht over gevolgen van de

vaak veel te hoge dosering. Zij voorspelt een lente zonder het gezang van vogels als gevolg van massale vergiftiging. President Kennedy laat een senaatscommissie onderzoek instellen naar het gebruik van pesticiden en de gevolgen. In 1963 getuigt zij voor het Amerikaanse Congres en pleit daar voor nieuw beleid en wetgeving die er ook zal komen.

Het mag soms zo lijken maar biologische landbouw en dito tuinieren is meer dan een hobby voor hipsters. Het is ook in Nederland een grote beweging geworden die een alternatief biedt tegenover het gebruik van kunstmest en bestrijdingsmiddelen. Een sterk eigen keurmerk (zoek op: skall.nl) een zeer gedegen eigen landbouwschool in Dronten (zoek op: warmonderhof.nl) en een enorm netwerk van toepassingen in veeteelt, akkerbouw en tuinderijen. Volgende keer laat ik zien dat daar ook voor onze mini-akkertjes en bloementuintjes veel uit te halen valt.

Garant zaden

Gijs van Dalfsen, tuin 20

Ik ga m'n garant zaden halen. Alle dozen zijn weer gearriveerd, als pakjes uit Spanje, en wachten op de tafel van Agnes Claesen op de tuinders. Het is elke keer weer een verrassing, midden in de winter: Wat? Zijn ze er alweer? Het lijkt wel of ik gisteren nog het formulier invulde! En als je dan in waterkou en gure regen (dit jaar was het bar en boos) naar Agnes fietst, dan denk je wel eens: waar ben ik mee bezig... de lente is nog zo ver weg.

Maar ze zijn gearriveerd, de dozen vol met voorjaarsdromen, en ze moeten opgehaald. Ik ben laat, er zijn nog maar 5 pakjes over. Een service van de Tuinwinkel is het. Als we met z'n allen, als vereniging dus, voor meer dan €625 bestellen krijgen we 15% korting. Agnes zit natuurlijk liever thuis dan in de koude tuinwinkel, zodoende. Een paar jaar geleden was er een verkeerd pakje bij, voor een vereniging in Oostzaan. Maar meestal gaat het goed. Pootaardappeltjes komen later, pas na de nachtvorst. Dat is een apart verhaal, daar krijgen we 10% korting als we boven de €60 zitten.

Wat is het meest favoriete artikel? Ja, eigenlijk alles voor de moestuin. En daarnaast bloemzaad. Vooral het 'bijenmengsel'. En ook de kokardebloem.

Van de commissie Water (& Elektra)

Niet zolang geleden is de kraan weer opengezet op het tuincomplex. Veel mensen kijken naar dat moment uit. Je kunt weer je handen wassen, er kan weer een koppie thee gezet worden.

Hoe weet je nu dat het zover is? Vooraan op het complex verschijnt dan een langverwacht bordje of briefje. En dat zegt: Er is weer water! Of zoiets.

Nu zijn er altijd slimmeriken. Na een paar jaar krijgen ze door dat je eerst altijd een paar mensen aan het werk ziet bij de putten. Net voordat het bordje verschijnt. Ineens valt het kwartje: Maar natuurlijk! Dat zijn de mensen die de kraan open zetten! (Ik ben zelf ook wel eens zo'n slimmerik geweest; niet verder vertellen hoor)

Maar daar gaat het mis!

Die mensen bij de putten zijn eerst nog aan het testen: Loopt er ergens water weg? De lekken moeten gevonden worden en gedicht. Pas als het laatste lek dicht is kan het bordje worden neergezet.

*Dus mensen... doe je kraan pas open NA het bordje!
(Anders ben je een lek)*

*Aaaaaaargh!
We hebben een lek!*

*Hé, ze zijn met het water bezig!
Probeer es?*

*Ja! Hoera!
Er is weer water!*

In de weidewetering wegen de drie werelden
de onderwereld met zijn waterplanten
de waterspiegel met een film
op lichte en donkere golfjes
luchtspiegeling daarin voltrekkend

Is dit van de drievoudige weg die Dante ging
het rijk van Lucifer, de louteringsberg en de hemel
is dit van de grot van Plato
de schaduwen, de poppen en het daglicht
is dit het gevleugelde paardenspan
van Phaedrus op de tarotkaart
het weerspannige, het gewillige paard
en de menner.

Het zijn mijn roerselen, zoektocht en verwachting.

Hans Krabbe, tuin 10c

Kom ook naar De Tuinwinkel
Gratis koffie!

Korting!

Kopen

In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is.
Bestellen via de Garant zaadlijst is ook nog eens 15% korting!

Voorraad

Altijd in voorraad: Potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, Tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

Huren

U kunt ook in de winkel terecht voor het huren van de tuintrekker en het trilapparaat.

Openingstijden

Zomermaanden (mrt t/m nov): u bent iedere zaterdagmorgen 11-12 uur van harte welkom.

Wij hopen u vaak te zien in de winkel, wij wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.
Agnes, Wil, Marianna, Edo en Wim

Deze BuitenPost is geprint bij DSS Weesp
Achter de Grachten16, 1381 BN te Weesp
info@dssweesp.nl